

М. І. Степанову

То повіє, то ущухне  
Буйний вітер на роздолі...  
Глянь — мигне та й знов потухне  
Огоньок заблудлий в полі.  
Глянь — дрижить,  
Біжить,  
Палає,  
В далеч промінь посилає,  
Миготить,  
Летить,  
Як дух!..  
Глянь — потух!  
То повіє, то ущухне  
Буйний вітер на роздолі...  
Глянь — мигне та й знов потухне  
Геній Духу в чистім полі.

1909